

[Arbejdsministeren.]

fuldgyldige medlemmer af arbejdsløsheds-kassen, gennem længere tid handlet i strid med disse forudsætninger. Forholdet er det, at den 3. december 1975 gav arbejdsdirektoratet kassen besked om at afkontrollere et af disse medlemmer og udbetale ham dagpenge. Den 30. december — det skete altså ikke — meddelte arbejdsdirektoratet på ny, denne gang efter forhandlinger med arbejdsministeriet, at Sømændenes Arbejdsløsheds-kasse havde en forpligtelse til at udøve kontrol med de pågældende under deres ledighed og på baggrund heraf en forpligtelse til at udbetale dem dagpenge. I overensstemmelse med ministeriets afgørelse udtalte direktoratet videre, at det var en forudsætning for dispensationen til at foretage arbejdsanvisningen, at den blev udøvet uden diskrimination. Der var altså for så vidt ikke noget at tage fejl af.

Efter påtale har arbejdsløsheds-kassen derfor nok udbetalt de omtalte medlemmer den understøttelse, der tilkommer dem, men dette skete først i begyndelsen af januar, altså efter at pligten hertil var indskærpet to gange. Uanset det påbud, som kassen har fået til at kontrollere og kontrolstemple de pågældende og anvise dem arbejde uden diskrimination, har kassen fortsat nægtet at foretage disse funktioner.

Det er baggrunden for, at jeg nu har anset det for nødvendigt at tilbagekalde den tilladelse til arbejdsanvisning, som man hittil har haft.

Jeg vil i øvrigt gerne i denne sammenhæng fremhæve, at lovgivningen om den offentlige arbejdsformidling, der blev gennemført med virkning fra 1. april 1969, forudsætter, at al anvisning koncentrerer sig i arbejdsformidlingen. Der blev for enkelte anerkendte kasser gennemført dispensationer i en overgangsperiode; disse dispensationer er efterhånden ophævet for de allerfleste anerkendte kasser. På baggrund af det, jeg her har nævnt vedrørende Sømændenes Arbejdsløsheds-kasse, er det klart, at det var nødvendigt at foretage den af loven forudsatte ligestilling i henseende til anvisning af alle anerkendte kasser.

I den skriftlige begrundelse for spørgsmålet er der henvist til — og det nævnte hr. Knud Jespersen også her — en række skriftlige spørgsmål til mig fra folketingets

arbejdsmarkedsudvalg. Disse vedrører alle Sømændenes Arbejdsløsheds-kasses dispositioner på arbejdsløshedsforsikringens område og er i og for sig uden forbindelse med de lige omtalte anvisningsproblemer. Besvarelsen af disse skriftlige spørgsmål afgives til arbejdsmarkedsudvalget i dag.

Knud Jespersen (DKP):

Nu er det jo muligt at efterprøve, om jeg har ret i min påstand om, at offentligheden blev informeret før formanden for Sømændenes Forbund. Det er meget let, da Ritzaus Bureau har klokkeslæt på deres fjernskrivermeddelelser, og ad den vej kan det bevises, at det er mig, der taler sandt.

Hvad angår de andre problemer, man bruger som motivering for inddragning af dispensationen, kan det næppe være arbejdsministeren ubekendt — jeg står her med en række sager — at man har skrevet — ganske vist fra den socialdemokratiske formand, Johannes Nielsen, og den socialdemokratiske formandsassistent — i en række tilfælde om navngivne personer, der ikke mere kan anvise arbejde, at de skal søge arbejde i land, og samtidig, at man over for arbejdsdirektoratet har forklaret, at man har fulgt de forskrifter, man har haft indtil dette tidspunkt, at de skulle gå i arbejdsanvisningen, da de havde mistet denne ret. Jeg må sige, det er en meget søgt motivering. Jeg synes, den mere bekræfter og berigtiger den opfattelse, jeg har, nemlig at man her står over for en politisk attack mod sømandsforbundet, end den dementerer. Den savner i alt fald fortsat enhver saglig begrundelse i sin karakter.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Jeg har hørt den påstand fremhævet nogle gange, at nogle skulle søge arbejde i land og derfor gå i arbejdsformidlingen, men hr. Knud Jespersen ved formentlig også, at det skyldes helt særlige forhold, nemlig sygdom, som betød, at de ikke kunne sejle.

Jeg vil gerne sige, der er ikke alene tale om, at man har nægtet kontrolstempler til medlemmer af arbejdsløsheds-kassen og dermed forhindret de pågældende i at få hyre, man har også direkte rettet henvendelse til offentlige virksomheder med meddelelse om, at de ikke længere kunne beskæftige de pågældende. Det har jeg beviser for er sket, og